

Heel veel personeel werkt met plezier in de zorg. Foto Merlin Daleman

Interview Werken in de zorg

Deze zorgmedewerkers vertellen waarom ze het mooiste vak hebben dat er bestaat (en ja, de werkdruk is hoog)

‘Een fantastische baan heb ik’, dat hoor je zorgmedewerkers vaak zeggen. Ondanks de werkdruk, agressie en onregelmatige werktijden. Drie werkenden in de zorg vertellen wat het werk aantrekkelijk maakt, en ja, soms ook zwaar.

Ingrid Weel

redacteur gezondheid en zorg

21 oktober 2025, 22:00

Bewaren Delen

Ihsane Mokadem: ‘Dit vak is zo mooi, dit wil ik mijn hele leven blijven doen’

Mokadem (32) is klinisch geriater in het Elkerliek ziekenhuis in Helmond, en sinds kort ook medisch manager op de afdeling.

“Je zou door alle negatieve berichten over de zorg bijna vergeten dat er ook mensen werken die genieten van hun baan, zoals ik. De geriatrie is zo’n mooi specialisme, dit is echt wat ik mijn hele leven wil blijven doen.” Bij klinische geriatrie komen ouderen met een kwetsbare gezondheid. Vaak gaat het om een combinatie van lichamelijke, psychische en sociale problemen.

“Mijn zus wist al heel jong dat ze dokter wilde worden. Ik niet, maar door haar enthousiasme toen ze geneeskunde studeerde, ging ik dat ook doen. Ik wist altijd wel dat ik een beschouwend vak wilde, niet snijdend. Chirurgie is niets voor mij. Tijdens mijn coschappen kwam ik bij geriatrie terecht, en het kijken naar de patiënt in zijn geheel spreekt me ontzettend aan.

Ihsane Mokadem, klinisch geriater in het Elkerliek Ziekenhuis in Helmond. Foto Merlin Daleman

Advertentie

“Doordat de patiënten bij geriatrie vaak aspecifieke klachten hebben – waarvan de oorzaak niet direct duidelijk is, en ook niet na het maken van een foto of scan – is het moeilijk om een diagnose te stellen. Dat vind ik zo mooi aan het werk. Dat je dingen moet uitpluizen, of daar samen met de patiënt juist bewust van af mag zien. Dat je aan het kleuren bent in grijs gebied.”

Laatste fase van het leven

“Bij geriatrie is ook de kwaliteit van leven heel belangrijk. Waar een zieke dertiger bijna zonder nadenken alle behandelingen ondergaat die er zijn, is dat bij iemand in de laatste fase van zijn leven niet vanzelfsprekend. We hebben veel overleg met de patiënt en familie, bijvoorbeeld over of een behandeling wel proportioneel is. Dat sociale aspect vind ik ook echt mooi aan mijn vak.

“Wij krijgen daarvoor ook veel tijd op de poli. Waar andere specialisten vaak een halfuur hebben voor een intakegesprek met een nieuwe patiënt, mag ik er anderhalf uur over doen. Dat is ook nodig, de problematiek is breed.”

‘Een goede geriater is een mensgericht iemand, die goed kan luisteren en vaak zachtaardig’

Ihsane Mokadem
klinisch geriater

Heeft Mokadem te maken met agressie? “Niet echt. Het zijn wel vaak moeilijke gesprekken met de familie. Kinderen willen het beste voor hun ouders. Dus als ik moet vertellen dat hun vader of moeder naar een verpleeghuis moet, is dat zwaar. Of als ik vertel dat we geen thuiszorg kunnen regelen. Maar agressie nee, hooguit bij een patiënt met een delier. Die is dan verward, wil naar huis, weet niet waar hij is. Dat kan weleens bedreigend zijn, zonder dat de patiënt daar wat aan kan doen.

Kijken naar mogelijkheden

En werkdruk? “In de winter is het drukker door de vele griepgevallen, en dan denk ik aan het einde van de dag: ‘oh is het alweer voorbij’. In de zorg is het vaak hollen, en ja, dagen waarop ik veel administratie moet doen vind ik niet de leukste. Maar er staat zoveel leuks tegenover.

“Nu ik ook medisch manager ben, kijk ik naar een AI-tool die gesprekken kan noteren. Dat zou tijd schelen. Je kunt dus mopperen maar ook kijken naar mogelijkheden om de situatie te verbeteren of op te lossen. Dat ligt meer in mijn aard. Ik lees in mijn vrije tijd weleens vakliteratuur of verdiep me in een project. Maar dat vind ik niet vervelend.

“De weekenddiensten zijn ook goed te overzien. Die doe ik eens in de zes weken, van vrijdagavond tot maandagochtend sta je standby. Ik doe ’s ochtends de visiterondes langs de patiënten en ben verder in principe thuis. Dat is voor mij behapbaar. De spoedzorg is ook leuk. Dan moet je snel brandjes blussen, en de details zijn voor later. Dat is een heerlijke afwisseling met mijn werk doordeweeks. Ja, ik ben heel blij met mijn specialisme. Een goede geriater is een mensgericht iemand, die goed kan luisteren en vaak zachtaardig. Dat past bij mij.”

Margret Kortooms: ‘Wij zijn de verlengde arm van de arts’

Kortooms (56) is psychiatrisch verpleegkundige in het Catharina ziekenhuis in Eindhoven en werkt daarnaast als zzp’er in de terminale thuiszorg

“Elke dag ga ik met plezier naar mijn werk. Serieus, al 35 jaar. De laatste jaren werk ik naast mijn vaste baan ook als zzp’er, waardoor ik weleens werkweken maak van 60 of 70 uur. En ja, dan verlang ik wel even naar rust. Maar op alle andere dagen heb ik zin om te werken. Het is een zwaar, maar mooi vak.

“Het is dankbaar om mensen te helpen op lastige momenten in hun leven. Onlangs nog kwam een vrouw binnen die het echt heel moeilijk had. Ik probeer er dan veel voor haar te zijn. Even haar hand vasthouden, een luisterend oor bieden. Het maakt niet echt uit wat je doet, het belangrijkste op zo’n moment is om er te zijn.

“Toen ze uit het ziekenhuis werd ontslagen, zei ze tegen me: ‘Ik vond het zo fijn die eerste avond, je hebt me toen zo goed geholpen’. En daar doe ik het voor. In de terminale thuiszorg bouw je ook echt een band met mensen op. In die laatste fase van hun leven komen er vaak veel verhalen los. Tegen een vreemde zeggen ze meer. Daarmee bied je hen een stukje verlichting.”

Geen moment rust

Het werk was 35 jaar geleden wel heel anders dan nu, vertelt Kortooms. “Vroeger lagen mensen vaak tien dagen in het ziekenhuis na een operatie. Nu veel korter. Daardoor zijn we nu meer bezig met complexe zorg en veel minder met verzorgen en begeleiden. Er is nu altijd wel iets aan de hand. Er ligt bijna geen patiënt meer in het ziekenhuis die je een tijdje met rust kan laten.

Margret Kortooms, psychiatisch verpleegkundige in Catharina ziekenhuis in Eindhoven. Foto Merlin Daleman

“Je bent nu ook meer een verlengde arm van de arts. Verpleegkundigen moeten zelf naar de laboratoriumuitslagen kijken, zelf infusen prikken, zelf alles goed in de gaten houden. Daarom worden er ook steeds meer hbo-verpleegkundigen gevraagd. Die ontwikkeling maakt het werk interessanter.

“Het zijn de personeelstekorten die het werk zwaar maken. Ik merk zelf ook dat ik weinig tijd heb voor de online scholing die we moeten volgen. Ik doe dat dan vaak thuis. Werkdruk heb je nu natuurlijk in veel sectoren, maar bij ons gaat het om mensenlevens. Als ik minder tijd voor de patiënten heb, heb ik wel het gevoel van tekortkoming.”

Machteloosheid

De administratiedruk is ook toegenomen. “Vooral in de psychiatrie, daar moeten we in uitzonderlijke situaties waarin patiënten gesepareerd liggen elk kwartier opschrijven wat er is gebeurd. Dat kost veel tijd, en ik zie het nut er niet zo van in. Ik besteed die tijd liever aan de patiënt. Het moet vanuit een stukje veiligheidsgevoel,

en het is voor de instelling belangrijk om te laten zien dat alles goed gaat, om zo meer geld binnen te halen. Maar daardoor is de zorg er niet beter op geworden.”

Merkt Kortooms iets van toenemende agressie van patiënten of hun familie? “Jazeker, de mensen zijn veel mondiger geworden. Dat merkt de buschauffeur vast ook. Vaak komt dat voort uit machteloosheid, of een stuk frustratie als het met hun naaste niet goed gaat. Ik begrijp dat wel. Ik zeg altijd dat ik tijd voor die persoon wil maken, maar dat ze me dan op een andere manier moeten bejegenen. Het gebeurt niet zo vaak dat ze echt over een grens gaan, ongeveer twee of drie keer per jaar. Ook dan voel ik me niet onveilig. Ik heb een alarmknop bij me, dus kan altijd de beveiliging oproepen.

‘Je moet zo goed mogelijk proberen de rust te bewaren, ook al gebeurt er iets heftig’

Margret Kortooms
psychiatrisch verpleegkundige

“Tijdens de opleiding maakte ik trouwens ook al pittige dingen mee. Een keer overleed er iemand in de nacht. Mijn collega vroeg toen of ik de patiënt wou afleggen of de familie bellen. Ik was twintig jaar en vond dat echt heel heftig. De eerste keer dat iemand sterft, vergeet je nooit meer.”

Het is belangrijk in het vak om goed te kunnen relativeren, aldus de verpleegkundige. “Je moet zo goed mogelijk proberen de rust te bewaren, ook al gebeurt er iets heftigs. Vaak giert de adrenaline door je lijf maar toch moet je blijven handelen. Dat is denk ik mijn sterke eigenschap, dat ik rust blijf uitstralen. Een patiënt denkt dan: ‘Als zij rustig is, zal het wel goed komen’.”

François Hesseling, verloskundige in Raalte. Foto Merlin Daleman

François Hesseling: ‘Het is bijzonder dat mensen mij toelaten in zo’n privédomein’

Hesseling (48) is verloskundige en deels eigenaar van ’t Hart verloskunde in Raalte.

“Ik kom in de slaapkamers van mensen. Sommige zijn prachtig, andere heel krap, met soms stopcontacten die het niet doen en vuile was in de hoek. Het is bijzonder dat ze mij toelaten in zo’n privédomein, op een moment van hun leven dat ze nooit meer vergeten, bij het krijgen van een kind. Dat is zo mooi.

“In negen maanden is de spanning opgebouwd, en de bevalling gaat altijd weer anders dan je je had voorgesteld. Bij vrouwen zie je opeens een moederinstinct loskomen wat er daarvoor niet was. Mannen kijken soms of ze water zien branden tijdens de bevalling. De blik in de ogen van de ouders, de blijdschap, al die emoties als het kindje wordt geboren zijn echt heel speciaal.

“Ik had altijd interesse in de gezondheidszorg, vanwege het werken met mensen en het zorgzame deel. Bij verloskunde zitten bijna alleen vrouwen, maar ik heb me toch nooit een buitenbeentje gevoeld tijdens de opleiding. Ook in het werk niet.

‘Als ik om half vier ’s nachts wordt gebeld, vind ik dat niet per se leuk. Maar een geboorte laat zich nou eenmaal niet plannen’

François Hesseling
verloskundige

“De partners vinden het vaak leuk, dan wordt de zwangerschap iets minder een vrouwending. Jonge stellen zoeken vooral gewoon iemand die goede zorg kan verlenen, en bij wie ze hun verhaal kunnen doen. Het maakt tegenwoordig niet zoveel meer uit van welk geslacht.”

Ondersteuning op moeilijke momenten

“In mijn werk kom ik voornamelijk gezonde vrouwen tegen met ongecompliceerde zwangerschappen, anders lopen ze bij de gynaecoloog onder controle. Natuurlijk komen er ook vrouwen bij ons die ongepland of zelfs ongewenst zwanger zijn, maar juist voor die groep kan je veel betekenen. Wij zijn een neutraal luisterend oor.

“Het kan moeilijk zijn om te zien waar ze mee worstelen. Soms zijn ze zwanger van een partner bij wie ze niet willen blijven, of zijn er financiële moeilijkheden. Maar dan is het fijn dat wij ze mentaal kunnen ondersteunen. Net als bij een miskraam of als een kindje komt te overlijden. Dat is een zwaar aspect van ons werk, maar tegelijk heel waardevol om er dan voor iemand te kunnen zijn.

“De zorg in Nederland is van een hoog niveau. Doordat wij verloskundigen continu de gezondheid van moeder en kind in de gaten houden, kunnen er ook veel thuisbevallingen plaatsvinden. De bevalling is uiteindelijk gewoon een natuurlijk proces, wat al duizenden jaren zo gaat, dat wij dan begeleiden. Ik vind het heel bijzonder dat ik bij één gezin alle vier de bevallingen heb gedaan.

“Bij de eerste woonden ze nog krap, in een rijtjeshuis, bij de tweede waren ze verhuisd, bij de derde woonden ze nog groter. Bij de vierde woonden ze eigenlijk niet meer in ons gebied, maar ze wilden graag dat ik hielp en ik wilde er graag bij zijn.

Altijd blij aan de rand van het bed

“We draaien 24-uursdiensten, van 7 tot 7. Dat is best zwaar. Fysiek en mentaal. Al zal je dat niet snel aan mij merken. Als ik om half vier ’s nachts wordt gebeld, vind ik dat niet per se leuk. Maar een geboorte laat zich nou eenmaal niet plannen. Als ik ’s nachts bij de aanstaande ouders aankom, zal ik altijd blij aan het bed staan. Maar

als we vrij zijn, zijn we dus ook echt vrij. Dat moet kunnen vind ik, om het vol te houden. Er stoppen al veel verloskundigen vroegtijdig, vaak omdat het lastig te combineren is met een eigen gezin.” De verloskundige wil nog benadrukken dat echt iedereen in de zorg zijn best doet. “Dus word niet boos als er een wachtlijst is. Dat is niet omdat het personeel geen zorg wil verlenen, maar omdat het water hen aan de lippen staat. Iedereen in de zorg doet zijn werk met heel veel liefde.”

Lees ook:

Werkdruk in de zorg groeit. ‘Het zorginfarct is geen toekomstscenario, het is er nu al’

Leidinggevend en zien emotioneel en fysiek uitgeputte medewerkers op de werkvloer. De werkdruk is fors toegenomen sinds er afscheid moest worden genomen [van zzp'ers](#).

Help ons door uw ervaring te delen: [Feedback geven](#)

Ook interessant voor u

Op basis van bovenstaand artikel

Interview

Als Jimmy Dijk (SP) zegt dat hij wil regeren, zijn mensen verbaasd. ‘Ik denk dat ik bekender moet worden’

Reportage

Somberheid troef, ook in de straten van Zwolle. ‘We zien elkaar niet meer als medemens’

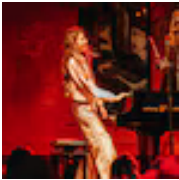
Interview

Dichter Levi Weemoedt: ‘In elke straat wonen drie gelukkige gezinnen. In de mijne ook’

Recensie

Pianist Iris Hond overwon een donkere periode en viert dat op het poppodium

Interview

Dit stel koos dit jaar voor pleegouderschap, ondanks al het slechte nieuws. ‘We hebben de ruimte, de middelen, dus waarom niet?’

Trouw op Instagram

[Hoe de jarenlange vriendschap tussen de UvA en Israëlische universiteiten teloorloging: ‘Dit is zwichten voor discriminatie’](#)

[Als Jimmy Dijk \(SP\) zegt dat hij wil regeren, zijn mensen verbaasd. ‘Ik denk dat ik bekender moet worden’](#)

[K-pop, K-beauty, K-watte? De magie van de K-cultuur sluit goed aan bij de tijdgeest](#)

Wilt u iets delen met Trouw?

Tip hier onze journalisten

Algemeen

- Over ons
- Opiniestuk insturen
- Privacystatement
- Abonnementsvoorwaarden
- Gebruiksvoorwaarden
- Toegankelijkheidsverklaring
- Cookiebeleid
- Privacy-instellingen
- Auteursrecht
- Colofon

Service

- Klantenservice
- Bezorgklacht indienen
- Bezorging pauzeren
- Bezorging wijzigen
- (Bezorg)adres wijzigen
- Adverteren
- Losse verkoop

Meer Trouw

- Abonneren
- Nieuwsbrieven
- Krant
- Webwinkel
- RSS-feeds
- Facebook
- Android apps
- iOS apps

Navigeer

- Columnisten
- Recensies
- Archief

Op alle verhalen van Trouw rust uiteraard copyright.
Wil je tekst overnemen of een video(fragment), foto of illustratie gebruiken, mail dan naar copyright@trouw.nl.

Trouw is onderdeel van DPG Media.

KvK Nummer: 34172906 | BTW Nummer: NL810828662B01
© 2025 DPG Media B.V. Alle rechten voorbehouden